

طرح مدیریت ژنتیکی هوشمند مولدسازی میگو در بوشهر آغاز شد

معاون آبی پروری شیلات استان بوشهر گفت: طرح بازنگری و اصلاح پروتکل مولدسازی میگو با رویکرد مدیریت ژنتیکی هوشمند،در این استان آغاز شده است. به گزارش اقتصادسرامد، طبله دهاز روز چهارشنبه در نخستین جلسه بررسی و اصلاح پروتکل مولدسازی که با حضور نمایندگان شیلات، دامپزشکی، پژوهشکده میگو و اتحادیه‌های تکثیر و پرورش میگو در محل اتحادیه تکثیر میگو بوشهر برگزار شد، اظهار کرد: ساماندهی وضعیت مولدین موجود در استان و تدوین یک چارچوب مشخص برای تولید مولدین سالم و باکیفیت، از الزامات توسعه پایدار صنعت تکثیر و پرورش میگو در استان بوشهر است. وی با اشاره به ضرورت تهیه بانک اطلاعاتی از مولدین موجود در استان بوشهر افزود: شناسایی، ثبت مشخصات و شناسنامه‌دار کردن مولدین می‌تواند زمینه را برای مدیریت دقیق‌تر ذخایر مولد، کنترل سوابق ژنتیکی و برنامه‌ریزی اصولی در فرآیند تولید فراهم کند. معاون آبی پروری شیلات استان بوشهر ادامه داد: یکی دیگر از محورهای مهم این برنامه، به روز رسانی، تهیه و تدوین پروتکل‌های بهداشتی تولید مولدین SPF/ SPT است که با مشارکت دستگاه‌های تخصصی و بهره‌گیری از ظرفیت‌های علمی و تحقیقاتی استان دنبال خواهد شد. دهاز با تأکید بر ضرورت تغییر رویکرد در فرآیند مولدسازی گفت: باید از رویکرد سنتی مولدسازی عبور کرده و به سمت مدیریت ژنتیکی هوشمند حرکت کنیم؛ رویکردی که در آن شاخص‌های ژنتیکی، سلامت، کیفیت و توان تحمل مولدین در برابر بیماری‌ها به صورت هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد.

وی با اشاره به مباحث مطرح‌شده در نخستین نشست بازنگری پروتکل مولدسازی اظهار کرد: در این جلسه الزام‌های و ملاحظه‌های مختلف بهداشتی، ژنتیکی و فنی در زمینه تولید مولدین عاری از بیماری و مولدین دارای تحمل‌پذیری در برابر بیماری‌های خاص مورد بررسی قرار گرفت.

معاون آبی پروری شیلات استان بوشهر افزود: بررسی ضریب همخونی و استفاده از نشانه‌گرهای مولکولی به منظور شناسایی شاخص‌های تحمل‌پذیری در برابر بیماری‌ها نیز از موضوع‌های مهم مطرح‌شده در این نشست بود که باید در تدوین پروتکل جدید مورد توجه قرار گیرد.

دهاز بر تداوم جلسات تخصصی تا پیش از آغاز فصل جدید تولید تأکید کرد و گفت: هدف این است که با همت تشکل‌های بخش خصوصی و اتحادیه‌های تکثیر و پرورش و با بهره‌گیری از ظرفیت دستگاه‌های اجرایی، مراکز تحقیقاتی، پروتکلی عملیاتی و قابل اجرا تدوین تا ضمن ارتقای کیفیت مولدین، زمینه‌سرای افزایش پایداری و بهره‌وری صنعت میگوی استان بوشهر فراهم شود. وی بیان کرد: توسعه صنعت میگوی بوشهر نیازمند توجه هم‌زمان به سلامت، ژنتیک و مدیریت علمی مولدین است و بازنگری این پروتکل می‌تواند گامی مهم در مسیر ارتقای کیفیت تولید و کاهش ریسک‌های ناشی از بیماری‌ها و مشکلات ژنتیکی در صنعت تکثیر و پرورش میگو باشد. استان بوشهر با تولید سالانه ۲۰ هزار تن میگوی پرورشی ۶۰ درصد از تولید این صنعت در کشور را به خود اختصاص داده‌است.

سرآمد گروه فرهنگ دریایی - براساس اعلام برگزار کنندگان جشنواره آیینی «چارو»، دومین دوره این رویداد در روزهای ۱۵ و ۱۶ مهرماه ۱۴۰۵ برگزار خواهد شد؛ رویدادی که برگزار کنندگان آن تلاش دارند «چارو» را از یک خاطره محلی به یک روایت فرهنگی قابل معرفی در سطح ملی تبدیل کنند. سنت آیینی «چارو» در شهرستان پارسیان استان هرمزگان، به‌ویژه در دهستان مهرگان و روستای تاریخی بهده، با فرآیند پخت سفال در کوره‌های روباز پیوند خورده است؛ فرآیندی که در کنار جنبه فنی و معیشتی، ابعاد اجتماعی و آیینی نیز داشته است.

در روایت‌های محلی، این آیین با شب‌نشینی، موسیقی بومی نی انبان، رقص‌های محلی و حرکات موزون جمعی همراه بوده و در پایان تابستان و آغاز فصل پاییز، پس از پایان یافتن فصل برداشت خرما «پاویز» و پیش از آغاز فصل جدید بارندگی و فعالیت‌های کشاورزی، برگزار می‌شده است. از این منظر، «چارو» نمونه‌ای از پیوند دانش بومی، فناوری سنتی، آیین اجتماعی، موسیقی و معیشت در جوامع پسرکرانه خلیج فارس است؛ میراثی که در آن فناوری سنتی تولید سفال در بستر زندگی اجتماعی مردم، به یک آیین جمعی تبدیل شده است.

«چارو» معادل باستانی واژه «ساروج» براساس تحقیقات مردم‌نگارانه و زبان‌شناختی انجام‌شده در باره فرهنگ عامه و میراث بومی منطقه غرب هرمزگان، «چارو» در فرهنگ محلی (با ریشه‌های فارسی میانه) به مفهوم فناوری ساخت، پرداخت و بهره برداری از «ساروج» و دانش بومی مرتبط با این ماده و فرآیندهای سنتی ساخت و پخت سفال و ابزارهای کاربردی اشاره دارد؛ دانشی که در گذشته بخشی از چرخه زندگی و معیشت جوامع محلی بوده است.

استاندار هرمزگان:

هرمزگان دروازه توسعه تجارت ایران و قطر در خلیج فارس است

فراهم کردن بسترهای لازم برای افزایش مبادلات دریایی است. استاندار هرمزگان تقویت ارتباطات بندری و دریایی، افزایش مبادلات تجاری، توسعه صادرات و واردات و فعال‌تر شدن ظرفیت بخش خصوصی را از مهم‌ترین زمینه‌های همکاری میان هرمزگان و قطر برشمرده‌و ادامه داد: نزدیکی جغرافیایی، ظرفیت‌های بندری و دریایی و توانمندی‌های تولیدی و تجاری هرمزگان، فرصت مناسبی برای شکل‌گیری همکاری‌های پایدار و بلندمدت با قطر فراهم کرده است. وی تصریح کرد: هرمزگان با برخورداری از زیرساخت‌ها و ظرفیت‌های متنوع دریایی و بندری، آمادگی دارد زمینه حضور پررنگ‌تر فعالان اقتصادی استان در بازار قطر را فراهم کند و از ظرفیت مناسبات منطقه‌ای برای توسعه تجارت خارجی بهره‌گیرداستاندار هرمزگان با بیان اینکه توسعه روابط اقتصادی باید از سطح رایزنی به مرحله اجرای پروژه‌ها و همکاری‌های عملیاتی برسد، گفت: هدف ما ایجاد مسیرهای جدید برای حضور فعالان اقتصادی هرمزگان در بازار قطر، افزایش حجم مبادلات و بهره‌گیری از ظرفیت‌های دو طرف برای رونق تجارت و سرمایه‌گذاری است.وی افزود: تقویت ارتباط میان بخش‌های دولتی و خصوصی،

«سرآمد» گزارش می‌دهد؛

باززنده‌سازی سنت ۷هزار

ساله سفالگری زنان

در بهده هرمزگان

برگزاری دومین جشنواره آیینی «چارو» در پسرکرانه خلیج فارس

منطقه، برنده‌سازی محصولات صنایع دستی بومی و ایجاد بازارهای محلی برای تقویت معیشت روستایی در اولویت قرار دارد. این تغییر رویکرد اهمیت زیادی دارد.

جشنواره‌ای برای بیرون آوردن میراث از فراموشی

دومین جشنواره آیینی «چارو» روزهای ۱۵ و ۱۶ مهرماه ۱۴۰۵ در روستای تاریخی بهده برگزار می‌شود. بر اساس اعلام معاون گردشگری میراث فرهنگی هرمزگان، هدف این رویداد بازشناسی، باززنده‌سازی و معرفی بخشی از میراث فرهنگی ناملموس غرب هرمزگان با مشارکت جامعه محلی است. این جشنواره در شرایطی برگزار می‌شود که «چارو» از دی‌ماه سال گذشته با شماره ثبت ۲۰۴۲۸۱۲۱۰ در فهرست رویدادهای گردشگری هرمزگان قرار گرفته است.

اجرای زنده فرآیند تولید کوزه و سفال به شیوه آیینی، معرفی بازی‌های بومی، موسیقی محلی، روایت‌های شفاهی و نمایش ظرفیت‌های تاریخی و طبیعی منطقه به موضوعاتی مثل توانمندسازی زنان روستایی، ایجاد مورد توجه قرار گرفته است. اما ارزش واقعی جشنواره زمانی مشخص می‌شود که پس از پایان مراسم، فعالیت سفالگری ادامه پیدا کند.

جشنواره می‌تواند توجه رسانه‌ها و گردشگران را به بهده جلب کند، اما استمرار تولید، آموزش نسل جوان و ایجاد بازار برای محصولات است که می‌تواند این توجه موقت را به درآمد پایدار تبدیل کند. اقتصاد میراث فرهنگی زمانی معنا پیدا می‌کند که جامعه‌ای که حافظ آن میراث بوده، سهم مشخصی از منافع آن داشته باشد. پژوهش‌های باستان‌شناسی و مردم‌نگاری به دنبال بهده اکنون در نقطه‌ای قرار گرفته‌ک‌ه می‌تواند میان گذشته و آینده خود پیوند برقرار کند. از یک سو پژوهش‌های باستان‌شناسی و مردم‌نگاری به دنبال شناسایی ریشه‌های این سنت هستند و از سوی دیگر جامعه محلی می‌خواهد آن را از قالب یک خاطره تاریخی خارج کرده و دوباره وارد زندگی روزمره کند.

ایجاد بسترهای مناسب برای تعامل مستقیم تجار و فعالان اقتصادی و شناسایی زمینه‌های جدید همکاری می‌تواند روند توسعه مناسبات تجاری میان هرمزگان و قطر را شتاب بخشد. آشوری تازیانی همچنین بر ضرورت تسهیل فرآیندهای صادرات و واردات و تقویت زیرساخت‌های مورد نیاز برای توسعه تجارت دریایی تأکید کرد و گفت: هر اندازه ارتباط میان فعالان اقتصادی، تجار و بخش خصوصی دو کشور تسهیل شود، زمینه برای افزایش مبادلات و بهره‌گیری از ظرفیت‌های متقابل نیز بیشتر خواهد شد.

وی خاطرنشان کرد: توسعه تجارت دریایی، ایجاد مسیرهای ارتباطی مؤثرتر و رفع موانع پیش روی فعالان اقتصادی می‌تواند به افزایش سهم هرمزگان در مبادلات تجاری با کشورهای منطقه منجر شود.

غرب هرمزگان و روایت تمدنی جوامع پسرکرانه خلیج فارس معرفی کند؛ روایتی که از دل خاک، کوره، سفال و حافظه جمعی مردم منطقه برخاسته و اکنون در مسیر تبدیل شدن به یک روایت ملی از میراث زنده ایران قرار گرفته است.

چرا زنان در این آیین مهم هستند؟

یکی از جذاب‌ترین و مهم‌ترین ابعاد موضوع باززنده‌سازی سنت سفالگری در این محدوده نقش آفرینی ویژه زنان است. موضوع فقط احیای یک محصول صنایع دستی نیست؛ بلکه صحبت از انتقال دانش از نسلی به نسل دیگر و نقش زنان در حفظ فناوری سنتی تولید سفال است. در این روایت، خاک، آب، دست، آتش و تجربه انسانی در کنار هم قرار می‌گیرند.

ارزش «چارو» بنابراین در خود کوزه یا ظرف سفالی خلاصه نمی‌شود؛ دانشی که برای انتخاب مواد، شکل دادن، آماده‌سازی و پخت سفال وجود دارد، بخش اصلی میراث است. از این منظر، احیای چارو می‌تواند به موضوعاتی مثل توانمندسازی زنان روستایی، ایجاد درآمد محلی، صنایع دستی، گردشگری فرهنگی و جلوگیری از فراموشی دانش‌های سنتی متصل شود.

ضرورت تغییر نگاه به موضوع

بهده و بسیاری از روستاهای جنوب ایران با چالش‌هایی مانند محدود بودن فرصت‌های شغلی، مهاجرت نسل جوان و تمرکز فعالیت‌های اقتصادی در شهرها مواجه‌اند. در چنین شرایطی، صنایع دستی و گردشگری فرهنگی می‌توانند بخشی از ظرفیت‌های اقتصاد محلی را فعال کنند؛ البته به شرط آنکه از مرحله جشنواره و نمایش فراتر بروند.

دبیر جشنواره «چارو بهده-مهرگان» پیش‌تر تأکید کرده بود که رویکرد برگزار کنندگان در حال حرکت از صرف برگزاری رسوم به سمت توسعه گردشگری هدفمند و پایدار است و معرفی ظرفیت‌های کمتر شناخته‌شده

قاب دوربین

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریبا عزیزی - اقتصاد سرآمد